

ПОЛТАВСЬКА ВОЛОНТЕРКА ПОЛІНА ГОСТЄВА: «Я НЕ МОГЛА СИДІТИ ВДОМА, РОЗУМІЮЧИ, ЩО МАЮ ЩОСЬ РОБИТИ»

<https://www.youtube.com/watch?v=11Th8SMydZA>

Відео: Іван Підгайний

Сьогодні полтавка Поліна Гостєва працює у волонтерському наметі біля Свято-Успенського собору Полтави. Координує бажаючих допомагати, годує колег та евакуйованих із зони бойових дій. А ще кілька місяців тому працювала в обласному молодіжному центрі та мріяла придбати авто.

Бажаючих допомагати — багато

Поліна Гостєва з третього дня російського вторгнення в Україну розпочала волонтерську діяльність у штабі «Полтавського батальйону небайдужих». Нині дівчина занотовує контакти бажаючих допомагати. А ще забезпечує теплою їжею тих, хто вже став до роботи у Свято-Успенському соборі Полтави.

— За два тижні від початку війни до нас записалося 500 людей. Зараз список значно більший, — говорить Поліна Гостєва.

Про початок нової фази російсько-української війни дівчина дізналася від батька, який зателефонував їй страшного ранку 24 лютого.

— О 6:45 він мені зателефонував і каже: «Швидко збирайся і йди до мене». Він сам мешкає у Терешках. Мене почало трусити. Ти просто не розумієш, що робити, бо не був до цього готовий, — згадує волонтерка.

Та у перший день, говорить Поліна, ще здавалося, що окупанти не будуть вражати мирні цілі. Тож спершу залишалася у Полтаві, у помешканні, де утримує кількох котів.



у волонтерському наметі

Поліна

Гостєва

З офісу — у волонтерський намет

До 24 лютого Поліна Гостева працювала в Обласному молодіжному центрі. Займалася там освітніми проєктами для молоді, а також волонтерськими програмами. Тож швидко долучилася до ініціативи «Полтавського батальйону небайдужих».

— Мені зателефонувала моя керівниця з молодіжного центру. Каже: «Поліно, волонтеримо?». Відповіла, що так. Тут на місці мені відразу видали блокнот червоний, щоб записувати тих, хто хоче бути волонтером. Нотували номери телефонів, а також те, що ці люди можуть робити, — розповідає співрозмовниця.

Зараз у наметі дівчини стоїть термос, вона з колегами готує чай та каву, а також гарячу їжу. Годують волонтерів, переселенців та тих, хто залишився без роботи. Тим часом у соборі кипить робота.

— До нас записалися медики, частина з яких допомагає сортувати ліки. Є просто «люди-руки», які складають, переносять речі. Небайдужі прийшли, бо не можуть сидіти на місці. Я теж не змогла пробути вдома більше, ніж один день. Розуміла, що треба йти і щось робити, — говорить Поліна.

Також є волонтери з легковими та вантажними авто. Вони задіяні у перевезенні гуманітарної допомоги по місту та в інші населені пункти. Ще небайдужі люди шиють розвантажувальні жилети для бійців, плетуть маскувальні сітки. Допомагає кожен, хто чим може.

Євгенія СЕМЕНЧЕНКО, Олександр КРУМІН